

Előfizetési feltételek:

Egy évre 6 ft.
Félévre 3 ft.
Negyedévre 1 ft. 50 kr.
Egy szám ára 6 kr.

A lap kiadói hivatala **Nobel Armin** könyvkereskedésben van, hová az előfizetéseket küldendők és a lap szellemi részét illető közlemények czinzendők.

MAGYAR VIDÉK.

Hirdetések

négyzet centiméternyi tér szerint számítottatnak. — Egyszeri beiktatás ára minden négyzet centimétert 1 krajczár. — Bélyeg külön 30 krajczár. — Előfizetők kedvezményben részesülnek.
Nyílt tér petitsoronként 10 kral számítottatik.

SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ és TÁRSADALMI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN ÉS SZOMBATON.

Cremieux Adolf.

*A nép hajdan csak edelt kívánt,
Mivelhogy akkor még állat vala,
De az állatból végre ember lett,
S emberhez illik, hogy legyen joga.*
Petőfi.

A kit egy nagy, dicső és rokonszenyre valóban méltó nemzet igazi bensőséggel néhány nap óta sirat, ugy sirat, mint a magyar nemzet annak idejében Deák Ferenczet siratta, annak neve ez igénytelen sorok homlokzatán olvasható. S ha majdan sírkövet állítanak a nép e kimagasló fiának, s rövid, velős, ugyszólván lapidaris szavakkal keresnek annak kifejezésére, hogy mi tette életét áldássá, egyéniségét az emberiség díszévé, szellemi tehetségét nemzete köztalajdonává, és tiszta emberi tulajdonságait csodálta tárgyává: akkor — lehet más szavakkal — de értelemlre nézve bizonyára hasonló kifejezésekkel fogják megörökíteni Cremieux Adolf nevét, mint minőt koszorus népköltőnk „a nép nevében“ czimű költeményében a néprelelem tolmácsolására használta. Mert — hogy Cremieux életképeinek alaprajza egy esetvonással tűnjék könyvfátvolyozott szemünkbe: — e férfi a néprét élt, a néprét szólt, a néprét tett, a néprét batott, s a néprét — fölösleges is ezen előzetek után azt kiemelni! — szenvedett is. Eletrajza, politikai szereplése, államférfiúi működése a napi irodalom színvonalú prizmáján át már eddig is különféle alakban lett feltüntetve; mi ezen a társadalmi és humanisticus érdekeknek szolgáló lapokban Franciaország egyik legnemesebben érző embere emlékének szenteljük e néhány sorokat, annyival is inkább, miután megrendíthetlen meggyőződésünk, hogy Cremieux életirányának kiinduló pontja esküis — szívében található fel. Csakis egy szív, mint minő Cremieuxben lüktetett, szeretett egy nőt, népfajt, nemzetet; lángolhatott annyira szabadságrért, népjogért, igazságért, hevílhetett annyira tudományért, művészetért, kül-

tészetért! Amidőn tizedik Károly egyik miniszterét — ő mint republikánus! — a törvényeszek előtt védelmezi, s védbeszédét, mely mint Mózes botja a sziklából, könyört varázsol elő, ajúlással fejezi be: nem-e a szív vett erőt a fej fölött? vagy midőn egy nyomorult egyén egy számalomra méltó n ellen tervezvén a kegyelemdífűst, ebbeli merényleténél Cremieuxben, mint hitsorsosában, támaszra számít, ez pedig nemes indignatioval visszautasítja Fülöp Lajosnak és Thiersnek elvetemült pártfogoltját: — nem-e szív-e sugallatát követte Franciaország ez egyik leghirnevesebb ügyvéde? — vagy midőn mint kristálytisza republikánus Napoleon Lajos elleni ellenszenvét csak a marokkói földözött zsidók segélykiáltására legyőzvé, ezeknek érdekében a Tuillériákban lépéseket teszen, s onnan kijőve, mint elkövett véték miatti lelki kínjában ősz haját tépi, magán kívül kiáltva, oh! oh! il me l' a promis! oh! je l'ai vu! (megígérte! jaj! láttam őt!), vagy midőn — pályája előbbi stádiumában — Montefiore Mozes kíséretében Egyptombba utazik, hogy Mehmed Alinál a damascusi zsidók kiszabadulását kieszközölje, kiket a vakhit, Thomas nevű pater meggyilkolásával vádolt — mindez önfeláldozó lelkesedése az földözötték és emberi jogoktól megfosztottak ügyéért más volt-e, mint a legtisztább humanismus, a legnemesebb érzelme kifolyása? S midőn Egyptomból visszatértekor egy Metternich-kormány file hallatára Bécsben ezeket mondja: „Kormányokkal szemközt és a sajátban az elnyomott jogérti küzdelmeim miatt nagyban megdicséreték; azonban ezzel én csak saját tizhelyemet s a szabad hitélet elvét, egy nagy és nemes elvet, mely az eget a földdel öszeköti, védelmeztem, és e ezéla minden nagy-lekületi ember rokonszenvét hitván segélyül! — nem-e a szív félreérthetlen szava ez? S midőn a családi élet ronjai felett keseregve s a családi boldogság épületét szilárdabb alapokra akarván fektetni, az elválhatásról terjeszt be 1848-ban törvényjavaslatot, melyet legutóbb Naquet képviselő napirendre hozott, s ifjabb Dumas Sándor „Le Divorce“ czimű fra-

tában igazi francia tüzrel védelmez: — nem-e forrása ennek a részvetre gyuladt szív? Igen, az a szív, mely az emberiségét magába zárja, népszabadságrét dobog, árthatlanok földözésére fölajdul, az igaztalanság orgáira görösösen öszszeszorul, a megszabadultak háláénekeire boldogságában túlrad, az oly szív sokat magyaráz meg, miről a Stöckerek, Treitskék és — a ezukor az alján marad! — Istóczyak sejtelenemmel sem bírnak, különben maguktól is rájönnének arra az igazságra, minék szolgáltatában Cremieux Adolf kiérdemelte, ugy is mint a közfarsanc iznizsere, ugy is mint a szüköb körű Alliance mér. Universelle elnöke a halhatatlanság babéraját, s melynek ugyaneas Petőfink nek egyszerűségében adott kifejezést, mondván:

Jogot tehát, emberjogot a népek!
Mert jótalanság a legutabb bélyeg
Isten teremtményén, s ki rástti,
Isten kezét el nem kerülheti.

Dr. Klein Mór.

A nagy világból.

Politikai heti szemle.

Ausztria-Magyarország.

Magyarország ez idő szerinti kormány viszonyai — a kormányparti lapok szerint — lényegesen változásnak nimesenek kitéve. A kabinet reconstitúciójára vonatkozó hírek lassankint elhangzanak s marad minden ugy, amint volt. — „Vagy megy az egész kabinet? — mondja az „Ellenőr“ — vagy marad, de hogy szétmálljék, s feldaraboltatni hagyja magát, arról szó sincs.“

Tul a Lajthán Taaffe miniszterelnök a pártokon kívül állók között keresett s talált is támaszokat cabinetje számára. Az új közkutatás- és pénzügyi miniszter Conrad és báró Kriegsmann által nem igen vannak elragadtatva a bécsiek.

Németországban

a véderőre vonatkozó törvényjavaslat tartja lekötve a közfigyelmet. — socialista törvénynek kiltatásba helyezett megváltoztatása annyiban igaz, amennyiben annak hosszabb időre való kiterjesztését előzözzák. A német trónörökös ezélvavett látogatása az olasz

TÁRCSA.

Béldi Pál.

— Ballada. —

Sötét börtön kebelében,
A föld alatt mélyen . . . mélyen . . .
Űi Béldi Pál, keze, lába,
Nehéz vasha, s nehéz lánczba!

Szegény fogoly jó Béldi Pál,
Hálátlan jutalmat kaptál,
Ki nemeset és jót szerettél,
Börtön-lakó miként lettél?

Olyan beesett orozád, szemed,
Olyan sárka mindkét kezéd . . .
És ugy esörög a láncz rajta,
Veszteted, mondd, ki akarja?!

Pislog a mécs szende fénye
A börtön bús éjjelében,
Örökös itt az ójszaka . . .
Érted szenved drága haza!

S azon tudat, mit nem lehet,
Megedzi a kebeleket,
Édessé lesz a szenvedés,
Egyszer halni érte kevés . . .

Nyikorog a kulcs a zárban,
Ki lép e bús ójszakában?
Török basa, hír követe,
Béldi Pálhoz ily szót ejte:

„Fejedelemség vagy halál,
Felelj számrá jó Béldi Pál!
„Százszerszer inkább halál,
Mint nemzetem közt pártviszály . . .“

Újra szól a hírek, nyelve,
Nem változik Béldi elve,
Szól a halál: jöjj el velem,
Sirköved a honszerelem! . . .

Pislog a mécs szende fénye
A börtönnek éjjelében,
Tizenkettőt ítt az órn:
„Jó Béldi Pál hajts a szóra!“

Csörög a láncz, ver a kebel,
Oly sötét az éji lepel . . .
Sötét arczal jó a halál:
„Kövess engem jó Béldi Pál!“

„Gyermekeim, feleségem,
Halálórám ütött nékem,
Isten legyen hát veletek . . .
Én egy jobb hazába megyek!“

Halaványul Béldi ajka,
Meggagyott a szó is rajta,
„Édes hazám . . . feleségem . . .
Gyermekeim . . . végem, végem!“ . . .
Csikósz László.

I. K. uti naplójából.

Közlé: Engel Mór.

Elhagytuk Lesst, mely B.-Csaba felől haladva, Nagyváradon innen az utolsó vasuti állomás. Kedves titársaim figyelmeztetéseinek engedve kinéztem a coupé ablakán. Megragadóan szép látvány tárult fel szemem előtt: Nagyvárad, Biharmegyének régi székhelye magasba nyúló tornyait mintegy lenézni akarják a kéklő hegységek, melyek a város egy részét körül övezik; halfelől a sik ronaszagon elszórt oláh falusok bádóg tetejű tornyairól tündökölve verődik vissza a nyári napsugár, szemképrátzó játszi enyélgéssel.

Elértük Nagyváradot. Rövid időt tölthetvén ott, csak futólag néztem meg a város egy részét. Valóban meglopott; egész nagyvárosias elegéte van, a sok kereskedés, az élénk forgalom, az ólzés tolettú hölgyek, a kávéházak előtt ásitózó gyerekek, az óllákdók sok „hasztertrétör“ mind megannyi tanítottó jelei egy magyarországi nagy városnak. Siettem vissza a vasúthoz, mely alig pár

udvarnál, egyelőre elmarad az olasz királyné betegsége következtében.

Oroszországban

a nihilizmus nem tágít. Ördögös tervei a művelt világ átkát hívja ki maga ellen. E hó 17-én a czar két palotáját szándékozta legerőltetni, mely merénylőknek a czári család ugyan — csak esoda után — nem, de az ötven tagból álló palotai őrség esett áldozatul. Már II. Sándor császáron beteljesedtek az irás szavai: „Mintha valaki menekülni igyekszik az oroszán elől, s szemközt vele találkozik a medvével a mignon kezét a falra támasztja, megharapja őt a kigyó.”

Olaszország

nagyon kétszínű szerepet játszik monarchiánkkal szemben. Kormányunkat váltig biztosítja békés hajlamáról, de az „Italia Irredenta”-val szemközt engedékeny, mint a gyöngéd anya. Aligha tűrhető soká az ilyen Janus-arcú magatartás a Cairoli-kormány részéről.

Műveljük a népet!

III.

Voltak és sajnos még ma is léteznek olyan emberek, kik imogy vélekednek: de minék a népet valami túlságos művelésben részesíteni, hisz az által a szemé nyílik ki s oly vágyak fogják el, melyek eléréséért kész mindent elkövetni szóval; „veszedelmünkre lehet.”

Az ily sophismáokra nem vesztegetünk szavakat, mert el merjük mondani, hogy azok, kik így gondolkodnak maguk sem műveltek.

Nemkülönbön rosszul értelmezik azok is a közműveltséget, kik ennek létrejöttével tökéletes egyformaságot gondolnak főállandónak főúr és földművelő között; rosszul:

Mert a közműveltség soha s sehol sem zárta ki s nem zárja ki a rangkülönbség fogalmát; mert mindenkor egész más nevelésben részesülnek a főrangúak, kik első sorban is arra vannak hivatva, hogy a népet vezessék; mert a nevelés lényege: mindenkit a maga köréhez mért, és azon álláshoz, melyet a társadalomban elfoglal, szükségesítő műveltségben részesíteni.

Mivel a társadalomban legnagyobb erő és hatalom a műveltség mivel ez a boldogság előteremtésére a legfőbb tényező, mivel ez van hivatva felkarolásra s kifejlesztésére mindazon köteleknek, melyekkel Istennek, az emberiségnek és önmagunknak tartozunk, azért láthatjuk minden jól rendezett kultúrállamban a társadalom minden rétegét a maga köréhez mért és szükséges — a kül- és belcélbet egyaránt s összhangzóan felkaroló s a szó legnevezetesebb értelmében yse emberre terő, a tiszta gondolkodást, lelkiismeret- és szivhangját helyesen vezető, kapkodás, egyoldalúság és túlhajlás nélküli — műveltség után törekedni.

E törekvés igazán szép és üdvözlésre méltó! Nem kívánhatunk népünkötől józan gondolko-

dást, itéletet és eljárást addig, míg fölvilágosodott nem lesz; mert igaz, hogy sőtöbben nem lehet vagy bajosan megy — a tárgyakat fölismerni.

A népevelés a közműveltség fölbeszítése által is nagy befolyást gyakorol az állam életére; fejlődik az ipar, virágzik a művészet; mert köllőleg művelt nép felfogja ezek becsét, megtudja érteni föl, hogy valamely nemzet csak annyit halad, a mennyit előállítani, produktálni képes s e tudatnál fogva szót fogad a költő figyelmeztetésének s hat, alkot, gyarapít, hogy a hazá tényleg derüljön.

Neveljük tehát népünket, csak hogy legyen nevelésünk oly irányu, mely földelőrszere a hit, igazság, becsületesség, hazadiség és szorgalom nemes erzeit s a minden szép, jó, nemes és őznetlen előreszere törekvő vágy-tehetséget.

Csakis ily módon nyerünk szeretet hazánkunk munkás és becsület-szerető hí polgárait; csakis így rajtuk áll, fölünk függ minél rövidebb idő alatt! mondhatjuk a legnagyobb magyarról; igazad volt vezetésül, nagy ember, ki ezéül fűzted előd a bajok orvoslását, periesi munkálataid mellett ezeket hozál a hazá oltárára, igazad volt, hogy: Magyarország nem volt, hanem lesz; csakis így valósulhat a költő király reménye, hogy:

Még jönni kell, még jönni fog
Egy jobb kor, mely után
Buzgó imádság epedez
Százrezek arjakán!

Békely (Berkovics) Elek.

Vidéki és helyi hírek.

Külön vonat Pápáról Veszprembé. A magyar nyugati vasút vezérigazgatósága következő hivatalos értesítést küldött lapunkhoz, melyet — fontoságánál fogva, — egész terjedelmében közölünk: „Hogy a Pápa vidékén lakó megyei-biztosági tagoknak a negyedévünkint Veszpremben tartandó megyei gyűléseken való részvételt elősegítésül, rendeljük, hogy a megye gyűlések napján, és pedig március, június, szeptember és december hónapok első hetében Pápa n. 156. sz. szükséglet-szerinti vonat rendeztessek be. E vonat Kis-Czellből mint 155. sz. vonat fog Pápára visszatar. E vonatokat természetesen nemcsak a bizottsági tagok, hanem bárki is használhatja a rendes menetdíjak befizetése mellett. Fekkh vezérigazgató.” Az itt megjelölt vonat Pápáról reggeli 3 órakor 50 perczkor indul, Kis-Czellben 5 órakor érkeze esatkozók a Pestlele meno vonathoz s Veszprembé d. e. 8 óra 52 perczkor érkezik. Tudvalevőleg Veszpremből d. u. 4 óra 59 perczkor induló vonat eszve Kis-Czellbe ére innen e. s. 8 óra 52 pór fog Pápa felé indulni s este 10 óra 5 perczkor érkezend Pápára. Ezen, városunk és vidékére nagy előnyt hozó intézkedésért fogadják a derek vasuti igazgatóság — a közügy nevében — köszönetünket.

Városunk orsz. képviselőjétől Ráth Károly úrtól a mult heten a „Magyarország” és „Magyar ipar” című lapokban érdekes cikkek jelentek meg, melyekre t. olvasónk különösen iparos polgártársaink figyelmét felhívjuk.

nap már reformatus — templom a kastélyval átellenben, egy dombon Báthory Gábor 1484-ben építtette, s az úgynevezett vörös barátok számára a templommal egybekötött zárdát is építtetett ugyanott, mely azonban ma már nem létezik, s csakis némi maradványai s romjai láthatók.

Ma a templom eredeti góth stílyben van építve, mely tudvalevőleg abban az időben hazánkban is igen elterjedt építési módor volt, keleti oldalán 5 ablak van, melyek mintegy 5 lábnyi szélesek és 6—7 öl magasak. A templom északi felében a falba illesztett s ódon faragványokkal és festményekkel ellátott támlás padok hajdanta a barátok helyeilyenél szolgálták, míg a templom belseje tökéletesen üres volt. Az oltártól balra egy kriptá áll, könnyen felnyitható tetővel, mely alatt fekvő helyezében Báthory Gábor márványszobra látható a középkori sínek s pánzélos öltözetben. Mellette fekszik egy korhadásnak indult szarv, állítogad azon bika szarva, melyet egy esapással vágott agyon azon buzogánnyal, melyből egy darab ma is a szobor-mellé van illesztve. E kriptán, valamint a templom több helyein is látható a Báthoryak ezimere a tizokádó sárkány.

Érdekes azon meszeszű monda, mely mint szájhagyomány fentartotta magát, s melyet a bathori lakosok apraja nagyja tud, s mely azt igyekszik felvilágosítani s magyarázni: miért lett Báthory Gábor hűtelen a katolikus hithez? Miért rombolhatta szét a barátok zárdáját? s miért nevezek

A „Vigyázguz szeméinkre” dr. Goldberg J. Somától és Mese Alsopus H-tól lapunk társasorában megjelent dolgozatokat két vidéki lapírtásunk átvette, mi ellen senmi kifogásunk nincs. Nem helyesleltük azonban azt, hogy említett munkák egy közlétek, mintha azok lapírtásainkuk közlés végett küldötek volna. Elvárjuk ha bárki is a „Magyar Vidék”-ből cikket átvész, hogy a forrást is megneveze.

A Purim így nevezik az izraelita farsangot a jövő héten esztendőtkön és penteken lesz. Mint minden héten egyen az idén is számos mulatság lesz, melyek közt mindenesetre a izr. nősegélyző egyeslet bajja a legjelentősebb.

A Pápa város és vidéki takarékpénztár 1879. évben. Ezen új intézet működésének második évéről szöve kiuntatás meggyőző épen az intézet volta felől egyrészt, másrészt pedig az intézet prosperitásáról megdöztük, hogy az intézet szakemberek által van vezelve. A kiöszött mérleg számla szerint a vagyon áll: Penzár 10,978 ft 07 kr. Váltó 129,538 ft 05 kr. Előleg kölcsönben 2063 ft. — Előleg kölcsön kamathátralék 2 ft 01 kr. Felszerelés 1143 ft 42 kr. Értékpapír 30 ft. Beköszött kölcsön 17400 ft, összesen 161,994 ft 55 kr. Töher: Részevnyetke 50,000 ft. Takarékbetét 46,311 ft 31 kr. Átvételkamatt-egyenleg 1,295 ft 42 kr. Adó, illeték hátralék 75 ft 92 kr. Folyó-számlák 1,023 ft 07 kr. Tartalékok 23 ft 75 kr. Vízlesz. Váltó 39,504 ft 12 kr. Vízlesz. váltó oszt. magy. bank győri bók 21,116 ft 42 kr. Részevnyetke-kamatra 2,500 ft. Tartalékokra 57 ft 35 kr. Még lemaradt nyerevény 90 ft 16 kr., összesen 161,994 ft 55 kr. A nyereség-és veszteség-számla szerint: a) Veszteség, Felszerelésből leírás 75 ft 95 kr. Kozás 3,274 ft 12 kr. Takarékbetét-kamat 631 ft 53 kr. Nyomatvány 104 ft. Adó-és illetékek 265 18 kr. Tartalékok-kamat 75 kr. Folyó számla kamat 79 ft 83 kr. Vízleszámított váltó kamat 959 ft 96 kr. Tökésített kamat 1,311 ft 08 kr. Egyenleg mint nyerevény 2,617 ft 51 kr. összesen 9,381 ft 91 kr. b) Nyereség, Maradvány 1878. évből 200 ft. Váltó-kamat 7,988 ft 93 kr. Előleg kölcsönkamatt 211 ft 35 kr. Értékpapír 56 ft 60 kr. Provisió 158 ft 01 kr. Különbö kamatt 77 ft 74 kr. Beköszött kölcsön-kamat 689 ft 28 kr. összesen 9,381 ft 91 kr. Látható tőlelt, hogy az intézet tisztá nyeresége, a részvény után 5% kamatot, tőlláhadia 90 ft 16 kiral, ami minden várakozást felülmúló eredmény gyanúat tekinthető.

Tisztelettel felkérem a polgári kör tagjait kik az olvasás végett kivitt könyveket meg be nem hozták, hogy azokat a lehető legrovidebb idő alatt hozzám beadni sziveskedjenek. Megjegyzem, hogy a könyveknek bekövetése a polgári kör választmányi ülésének határozata folytán, a könyvtári sor napló elkészítése miatt szükségesletlik. Gröz István könyvtáros.

Földművelés zenetársulata alakult városunkban. Tülválógó dolog, miszerint környékbeli helyiségekben igen szívesen virágznak a földművelők által alkotott zenetársulatok, melyek népművészet és haladasi törekvéséről tesznek tanúságot. Ilyen zenetársulat van városunkban is alakulófélben, mely pedig felsővárosi földművelők között. A társulat tagjai: Jezerényi Lajos, Fejös Károly, Somogyi István, Ács János, Jezerényky Pál, Gyimóthy Péter, Török József és Györy Károly. A társulat zeneműszerrei kizárólag főváhangszerekből állanak, melyeket

percz mulva indult, szakoló robagással döböröge tovább a türelmes sínekben.

Este tíz óra volt, midőn Sz.-Dobra megérkezünk, hol szerető testvéri karok öléseil vártak reánk. Istenem! mily édes is az viszontlátás kedves öröme, csak a háttérben ne lenne az a folytonos nyomasztó kellemetlen érzés, hogy hiszen ismét csak válni kell. No, de ez az Isten rendelése, s abba édes mindnyájunknak bele kell nyugodni!

Pár napi ott időzés után átrándultunk Nyir-Báthorba, Szabolcs megye ez ősi fészkebe.

Oh boldog órák s ti kedves emlékek, sosem foglak feledni titeket! Avagy feledhet-e a gyermek azon időt, melyet a drága jó anya s a kedves szerető testvérek körében tölt el gondtalanul? Soha, soha! ...

Ott töltött időm alatt e régi történelmileg is nevezetes helyen több figyelmreméltó jegyeztem fel. Nyir-Báthor elnevezését a Báthoryaktól vette, kiknek hajdanta ez kedves tartózkodási helyük volt. A kastély, melyben ez ősi magyar család évszázadokkal ezelőt lakott, jelenleg gróf Károlyi Tibor nr tulajdonát képezi s lakásul szolgál a nyir-báthori urad, tisztartó unak. E kastély udvarán egy óriási urad, magtár áll, mely alatt levő pinceből ágaztak szőljeil a város utcaim elvezető föld alatti titkos alagutak, melyek nagy része ma már betemetve, s a pinceből nyíló torkolatok befalazva vannak.

A nyir-báthori —hajdanta katolikus, mai

mai nap is két utcán Nyir-Báthorban kis és nagy szent vér utczának?

E monda a következő: „Egy alkalommal Báthory Gábor lapírtól (Nyir-Báthorból) elutazván, fölérte alatt a város barátok egyetlen gyönyörű szép leányát titokban elrabolták s a klastrom pincejében elzárván, ... nemtelen czúra használták. Haza érkezővén az anya, leány fejteljes eltűnést esedőleg tudtára ádták. Megdöbbenve fogadta a lesújtó hírt, s azonnal a barátokat vette gyanúba, s testőrségével a klastromot körülye, azt felkutatta s a pincebőn elrejtve megtalálta, szerencsétlen leányát. Iszonyúan felszölyve ez undok tetten, testőrségét megparancsolta a barátokat azonnal földöni, kiknek egyezse menekülni akaráv, utóértek, s a mai kis és nagy vér utczákon létek le; a zárdát szétromboltatta, és ő azonnal áttért a protestans hitre, s a templomot is e hittelekneknek adományozta.

Eddig tart a monda!

Merely igaz belőle, nemmi nem, azt a szives olvasó hiszékenységre bízom, de hogy ott e monda szájról-szájra fentartatott az utókor számára, bizonyítja azon tény, mely szerint, és pedig nem régen, elöttim is elbeszéltek.

